

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Balczó Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Juhász György ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. február 6. napján kelt 4.G.20.134/2007/61. számú ítélete ellen az alperes részéről 62. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezését nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 400.000 (négy százezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes a ... Kft.-vel kötött fővállalkozási szerződés alapján megrendelőként vállalkozási szerződést kötött a felperessel 2006. február 6-án a ... szám alatti ... Hotel elektromos szerelési munkálataira, majd 2006. február 20-án a villamos elosztó gyártására, helyszíni beépítésére, érintésvédelmi mérésre és jegyzőkönyvek átadására, a korábbi szerződés szerint 58.565.412 forint + ÁFA, az utóbbi szerződés szerint 9.500.000 forint + ÁFA vállalkozói díj ellenében.

A felperes mindkét szerződésben 2006. július 20-i teljesítési határidőt, és késedelem esetére napi 200.000 forint késedelmi kötbérfizetési kötelezettséget vállalt. A végszámla benyújtásának a feltételeit a 4. számú mellékletében rögzítették.

2006. július 24-én kelt jelentés szerint megtörtént a ... Hotel elektromos berendezéseinek első és üzemszerű használatbavétele előtti felülvizsgálata; a villamos berendezés a szabványnak és a rendeltetésszerű használatnak megfelelt.

A ... Kft. és az alperes 2006. augusztus 1-jén műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvet vett fel, melyben a megrendelő a munkát átvette, a hibalistán szereplő javítási munkálatok elvégzését az alperes 2006. augusztus 31-ig vállalta.

A felperes az általa vezetett építési napló szerint 2006. augusztus 4-én, pénteken befejezte a lámpatestek felszerelését, a rendszer működését átnézte, és 2006. augusztus 7-én, hétfőn „ügyeletet tartott”.

Belváros-Lipótváros Budapest Főváros V. kerületi Polgármesteri Hivatal Építési és Műszaki Osztálya 2006. augusztus 4-én a ... Hotel használatbavételi engedélyét megadta.

A felperes 2006. augusztus 16-án az előfordult hibák kijavítása utáni szabványossági felülvizsgálat keretén belül érintésvédelmi vizsgálatot készített.

A felperes az építési napló szerint 2006. augusztus 31-én az elektromos kivitelezési munkákat készrejelentette, és kérte az alperestől a munka átvételét.

A ... Kft. és az alperes 2006. szeptember 25-én műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvet vett fel, melyben nevesítették a hibalistán szereplő munkálatok elvégzését.

A peres felek 2006. október 3-án mindkét szerződés vonatkozásában, külön-külön átadás-átvételi jegyzőkönyvet vettek fel a munkálatok hiánytalan teljesítéséről.

A felperes mindkét szerződés teljesítésére hivatkozva a Ptk. 389. §-a alapján 33.791.205 forint vállalkozói díj megfizetésére támasztott igényt, a per során leszállított keresetében 30.727.064 forint vállalkozói díj és annak 2006. augusztus 1. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta a keresetben megjelölt vállalkozói díjtartozása összegét, a követeléssel szemben beszámítási kifogást terjesztett elő; arra hivatkozva, hogy a felperes a 2006. július 20-i határidőhöz képest 2006. október 3-án teljesített, egyfelől 29.200.000 forint késedelmi kötbér, másfelől javítási költség, takarítási költség és egyéb, a felperes részére végzett szolgáltatás ellenértékeként mindösszesen 703.105 forint megfizetésére támasztott igényt.

A felperes a beszámítási kifogást 703.105 forint erejéig elismerte, a kötbérigényt vitássá tette azzal, hogy a késedelemért nem terheli felelősség, nem neki felróható okból maradt el a határidőben történő teljesítés. A késedelmet legfeljebb 2006.

július 21-től 2006. július 31-ig, mindösszesen 11 napra ismerte el, kérte azonban a Ptk. 247. §-a alapján a kötbér összegét 20.000 forintra mérsékelni.

Az elsőfokú bíróság 2009. február 6. napján kelt 4.G.20.134/2007/61. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.423.958 forintot, abból 398.254 után 2006. szeptember 18. napjától, 14.017.406 forint után 2006. október 11. napjától, 701.822 forint után 2006. november 5. napjától, 9.306.476 forint után 2006. november 11. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegét, valamint 782.400 forint perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a felperest 250.000 forint, az alperest 650.000 illeték megfizetésére kötelezte, külön felhívásra a Magyar Állam javára.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott igazságügyi műszaki szakértői bizonyítás eredménye és a perbeli szállodára kiadott használatbavételi engedély alapján arra vont következtetést, hogy a felperes a szerződéseket ténylegesen 2006. augusztus 4-én teljesítette. Álláspontja szerint a 2006. október 3-i műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyvekben foglaltakkal szemben bizonyítást nyert, hogy a felperes szolgáltatása 2006. augusztus 4-én rendeltetésszerű használatra alkalmas volt; e körben értékelte azt, hogy a felperes dolgozói 2006. augusztus 3-a után érdemi munkát nem végeztek az építési napló szerint, a használatbavételi engedély kiadására nem került volna sor, továbbá az alperes 2006. augusztus 1-jén átadta a munkát a megrendelőjének, a ... Kft.-nek. Az erről felvett jegyzőkönyv szerint már csak különböző hibák kijavításának a szükségessége merült fel 2006. augusztus 31-ig, a jegyzőkönyv nem igazolja, hogy a felperesi villamos-szerelési munkákkal kapcsolatban elmaradt munkarészek lettek volna, a felperes hibás teljesítésére pedig az alperes nem hivatkozott. Tekintettel arra, hogy a felperesnek vállalkozói díj az általa elvégzett munkáért és nem az átadás-átvételi jegyzőkönyv kiállításáért jár, a GKT 92/1973. számú állásfoglalásban foglaltakra is figyelemmel az elsőfokú bíróság arra vont következtetést, hogy a felperes 2006. július 20. napjától 2006. augusztus 4. napjáig volt késedelemben, a ténylegesen elvállalt munkákat a felperes ekkorra készítette el, ehhez kötődik a szerződésszerű teljesítés jogkövetkezménye, és nem azon időponthoz, amikor tőle az alperes a munkát átvette.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a kötbérfelelősség alól magát kimenteni nem tudta; a kirendelt szakértő szerint nem lehetett megállapítani, hogy kinek a tevékenységére volt visszavezethető a felperesi késedelem, így a bizonyítatlanságot a terhére értékelte. Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a kötbér mérsékelésére vonatkozó felperesi kérelmet is; a Ptk. 247. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel megállapította, hogy kizárólag a szolgáltatás értéke és a kötbér mértéke nem vethető össze, nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperes a saját 531.000.000 forint értékű vállalkozását kívánta a kötbérkikötéssel biztosítani, így a szerződéskötés és a teljesítés összes körülményét figyelembe véve a kikötött kötbér nem eltúlzott mértékű.

A kötbér mérsékelése körében kialakult jogi álláspontja okán az elsőfokú bíróság mellőzte a bizonyítást abban a körben, hogy az alperesnek a felperesi késedelemmel összefüggésben kára keletkezett-e.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság - 14 nap késedelmet alapul véve - 5.600.000 forint késedelmi kötbérkövetelés, valamint a felperes által elismert 703.105 forint követelés vonatkozásában találta a beszámítási kifogást megalapozottnak, így 6.303.105 forinttal csökkentette a felperesnek járó vállalkozói díj összegét. Az elsőfokú bíróság az alperest terhelő késedelmi kamatfizetési kötelezettségről - részben a kereseti kérelemben foglaltaktól eltérően - a Ptk. 301/A. § (1), (2), (3) bekezdései alapján, a perköltségről a Pp. 81. §-a alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen eljárásjogi szabálysértés okán kérte annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan a tényállás feltáratlansága miatt, harmadlagosan a megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárása során megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdésében, 164. § (1), (2) bekezdésében, 206. § (1), (2) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltakat; a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem juthatott volna arra a következtetésre, hogy a felperes teljesítése 2006. augusztus 4-én igazoltan megtörtént.

Az elsőfokú bíróság tévesen nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes a felperestől az építési naplót nem vette át, az alperes négy alkalommal terjesztett elő annak becsatolására indítványt, a bizonyítás mellőzésének indokát a határozat nem tartalmazza. Utalt arra, hogy az 51/2000. (VIII. 9.) FVM-GM-KÖVIM rendelet 13. §-a szerint a komplett, hiánytalan és sértetlen építési napló nem mellőzhető, becsatolásának hiánya a teljesítés időpontjának bizonyíthatatlanságát támasztja alá. Hivatkozott arra is, hogy generál-kivitelezői építési naplóval rendelkezett, annak bizonyítékkénti szükségessége azonban az első fokú eljárás során nem merült fel.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 277. § (1) bekezdésében foglaltakat is tévesen alkalmazta, a teljesítés csak akkor szerződésszerű, ha megfelel a szerződésben meghatározott kötelezettségeknek, azaz arra a szerződésben meghatározott időben, helyen, a kikötött mennyiség, minőség és választék szerint került sor. Tévesen figyelmen kívül maradt, hogy a vállalkozási szerződés 4. számú melléklete pontosan tartalmazza a végszámla leadásának feltételeit, köztük a mérési jegyzőkönyv átadását, amely 2006. augusztus 16-án készült el, az építési napló átadására pedig a mai napig nem került sor. A felperes nem igazolta, hogy az átadás-átvételi jegyzőkönyv október 3-i kiadására az alperes érdekkörébe eső okból került volna sor, nem lett volna mellőzhető annak tisztázása, hogy a napi, mindösszesen 400.000 forint kötbérfizetési kötelezettség ellenére a felperes miért nem tett meg minden tőle telhető intézkedést a haladéktalan átadás-átvétel érdekében.

Álláspontja szerint a használatbavételi engedély nem igazolja az épület tényleges rendeltetésszerű használatát, ezt a kirendelt igazságügyi szakértő is megállapította azzal, hogy feltételmentes használatbavételi engedély jelent csak tényleges használhatóságot.

Sérelmezte annak figyelmen kívül hagyását, hogy a használatbavételi engedély feltételül szabta - többek között - a tűzvédelemmel kapcsolatos munkák elvégzését, melyre 2006. augusztus 31-ig került sor, így a felperes teljesítése nem eshetett

2006. augusztus 4-ére, a csatolt tervek igazolták, hogy a tűzoltóság által előírt munka a szerződések műszaki tartalmához tartozott.

Utalt arra, hogy a GKT 92/1973. számú állásfoglalás szerint az építési, szerelési munkák körében hallgatólagos átadás-átvételnél nincs helye, ha átvétel mellőzésével kerül sor a kivitelező levonulására, a megrendelő pedig a létesítményt birtokba veszi, vizsgálni kell, hogy az átadás elemei fennállnak-e. Az elsőfokú bíróság az alperes és a ... Kft. közötti 2006. augusztus 1-jei átadás-átvételi jegyzőkönyvnek tévesen nagyobb jelentőséget tulajdonított, mint a többi okiratnak; így figyelmen kívül hagyta, hogy ugyanezen felek között 2006. augusztus 14-én kelt jegyzőkönyv szerint elvégzendő volt a külső világítás, fali karok, fényvetők pótlása.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a késedelmi kötbér mértéke tekintetében megalapozott, helytállóan utasította el a kötbér mérséklésére irányuló felperesi kérelmet.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva a tényállás kellő feltárására és a bizonyítékok megfelelő értékelésére. Az alperes a fellebbezésében ténylegesen nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság mennyiben sértette meg az eljárásjogi szabályokat, illetve, hogy a tényállást mely részében nem tárta fel.

Az építési napló hiányára alapított fellebbezési okfejtés nem helytálló; saját munkavégzéséről a felperes építési naplót vezetett, azt az építkezés helyéről nem vitte el, az onnan eltűnt, ezért csak az egyes oldalai másolatával rendelkezett. Fenntartotta, hogy 2006. augusztus 4-ét követően szóban többször kérte a munka átvételét, ennek eredménytelensége miatt jelentette írásban készre 2006. augusztus 31-én. Az 1997. évi LXXVIII. tv. 40. § (1) bekezdése szerint a generálvállalkozó alperest terhelte a naplóvezetési kötelezettség. A fenti törvény 44. §-ában foglaltakra figyelemmel helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság a használatbavételi engedély kiadását is; abban az esetben adható ki, ha az építmény és a hozzá kapcsolódó szakipari munkák hiánytalanul elkészültek, és azok rendeltetésszerű használatra alkalmasak. A szakértői bizonyítás nem támasztotta alá, hogy a tűzvédelmi munkák a szerződések részét képezték volna.

A 2006. augusztus 14-i jegyzőkönyvben rögzített munkálatok elvégzését az alperes alaptalanul hiányolta, azok nem képezték a szerződések tárgyát, külön megállapodás alapján készültek el, a 2006. augusztus 16-i mérési jegyzőkönyv pedig pótlólagos ellenőrzés alapján született. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási terhet helytállóan telepítette és a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint megfelelően értékelte, a fellebbezés a bizonyítási eljárás eredményének a felülmérlegelésére irányul, amely nem megengedett.

Utalt arra is, hogy az alperesi kötbérigény teljesítése esetén a felperes a vállalkozáshoz felhasznált anyagköltség ellenértékét sem kapná meg, tekintve, hogy a 68.000.000 forint + ÁFA vállalkozói díjból 30.000.000 forint + ÁFA kötbér összegre tart igényt. A vállalási ár több mint 80 %-a a felperes beszállítóit megillető összeg, emellett tudomása szerint az alperes más alvállalkozóknak járó díjtartozásait sem egyenlítette ki.

Az alperes eljárásjogi szabálysértésre hivatkozása alaptalansága okán a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság döntésének megalapozottságát érdemben vizsgálta, ennek során az alperesi beszámítási kifogásnak részben helyt adó, és a keresetet részben elutasító ítéleti rendelkezést nem érintette, tekintettel arra, hogy az ítélet ebben a körben, fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott; az elsőfokú bíróság az eljárásjogi szabálysértés nélkül lefolytatott eljárás során a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

Az elsőfokú bíróság a feleket a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően hívta fel a bizonyítékaik előterjesztésére, a bizonyítási terhet a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján helytállóan telepítette, a lefolytatott bizonyítás eredményét okszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint értékelte, és a határozat indokolása megfelel a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Nem osztja a Fővárosi Ítélőtábla az alperes fellebbezési okfejtését az építési napló hiányának a jelentőségére vonatkozóan az alábbiak szerint.

Az alperes a 2007. június 15-i tárgyaláson vállalta a szakértői bizonyításhoz a rendelkezésére álló építési naplók becsatolását; az elsőfokú bíróság a tárgyaláson hozott G.20.134/2007/4. számú végzésével felhívta azok becsatolására, majd ezen felhívását a G.20.134/2007/7. számú végzésében megismételte azzal, hogy a hotel építésével kapcsolatos összes építési naplót csatolja be.

Az alperes a többszöri felhívásra ... egyéni vállalkozó szárazépítési munkálatokról, valamint a ... Kft. festési munkálatokról felvett építési naplóját csatolta, és a 2007. szeptember 10-én kelt előkészítő iratában bejelentette, hogy további építési napló nem áll a rendelkezésére, mivel azokat az érintett vállalkozók magukhoz vették.

Mindezekre figyelemmel iratellenes az alperes azon fellebbezési előadása, hogy generál-kivitelező építési naplót vezetett, annak bizonyítékkénti szükségessége azonban az első fokú eljárás során nem merült fel.

Az alperes a fenti beadványában indítványozta a felperes által vezetett építési napló teljes terjedelmében történő becsatoltatását, állítva, hogy azt a felperes az építkezés helyszínéről önhatalmúlag elvitte.

A felperes a per során vitatta, hogy az általa vezetett építési naplót magához vette volna, annak eltűnését állította, ezzel indokolva azt, hogy csak 2006. július 10-től kezdődő napló oldalak állnak a rendelkezésére, másolati formában.

A peres felek fenti, eltérő, nem feloldható előadása okán nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes indítványa ellenére a felperest további építési napló becsatolására nem hívta fel, valamint tekintettel arra, hogy az alperes a folyamatos naplóbejegyzések valóságtartalmát nem tette vitássá, az építési napló teljes terjedelmének a hiányát kifogásolta, helytállóan járt el, amikor a másolati formában rendelkezésre álló okiratot bizonyítékként értékelte, és abból helyesen állapította

meg, hogy a felperes 2006. augusztus 4-én a munkát befejezte, 2006. augusztus 7-én ügyeletet tartott.

Kétségtelen, hogy az alperes által hivatkozott naplóbejegyzés szerint 2006. augusztus 31-i az írásbeli készrejelentés, annak felperes által állított korábbi megtörténtét azonban az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, és az e körben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan vont következtetést a felperes 2006. augusztus 4-i teljesítésére.

Osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperesi teljesítés fenti időpontját támasztotta alá az építési naplóbejegyzések mellett az a körülmény is, hogy az építmény generál-átadása 2006. augusztus 1-jén megtörtént, a használatbavételi engedély megadására 2006. augusztus 4-én sor került.

A generál átadásról 2006. augusztus 1-jén felvett jegyzőkönyv hibalistára utal, melynek becsatolására az elsőfokú bíróság 4.G.20.134/2007/41. számú végzésével felhívta az alperest.

A felhívásra az alperes hibalistaként a használatbavételi engedély tűzvédelemmel kapcsolatos előírásaira hivatkozott a 2008. március 11-i beadványában, továbbá a per során a felperesi teljesítés hiányosságának a bizonyítékaként kérte figyelembe venni a közte és a ... Kft. között 2006. augusztus 14-én és 2006. szeptember 25-én felvett jegyzőkönyvben foglaltakat, valamint azt, hogy a felperes az érintésvédelmi mérést és annak jegyzőkönyvezését 2006. augusztus 16-án végezte el.

A perben kirendelt műszaki igazságügyi szakértő a 2009. január 30-i tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy a használatbavételi engedélynek a tűzvédelemmel kapcsolatos előírásai között szerepeltek elektromos munkák is, tervek hiányában azonban nem tudott egyértelműen állást foglalni abban, hogy ezek a felek szerződéseinek műszaki tartalmához tartoztak-e.

Iratellenesen sérelmezte az alperes a fellebbezésében a tervek figyelmen kívül hagyását; a 2009. január 30-i tárgyalásról felvett 4.G.20.134/2007/59. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltakból kitűnően az alperes a tárgyalás berekesztését megelőzően a ... Kft. kár- és kötbérigényét kívánta bizonyítani, nem vállalta a tervek benyújtását, ennek ellenére azokat 2009. február 6-án, a tárgyalás berekesztését követően becsatolta, így az elsőfokú bíróság az abban foglaltakat nem vehette figyelembe.

A fenti tárgyaláson az igazságügyi szakértő egyértelműen nyilatkozott az érintésvédelmi jegyzőkönyv vonatkozásában; aggálytalanul elfogadható szakmai álláspontja szerint a tűzoltóság által elrendelt pótmunkák elvégzését követően lehetett csak az érintésvédelmi jegyzőkönyvet teljeskörűen elkészíteni és kiállítani, ezen szakértői megállapítást támasztja alá a kérdéses jegyzőkönyv azon megszövegezése is, miszerint az előfordult hibák kijavítása utáni szabványossági felülvizsgálat keretén belül készült az érintésvédelmi vizsgálat.

A fellebbezésben hivatkozott 2006. augusztus 14-i és 2006. szeptember 25-i jegyzőkönyvek az elektromos munkavégzés körében kizárólag a külső világítás hiányosságára utalnak, a felperes vitatásával szemben az alperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a szerződésekben vállalt külső világítás hiányosságát rögzítették, emellett a felperes 2007. január 4-i levelében foglaltakból kitűnően a külső világítású lámpatesteket csak a falburkolat elkészülte után lehetett a meglévő kábelekre beszerelni.

Utal a Fővárosi Ítéltábla arra is, hogy az igazságügyi szakértő a 2009. január 30-i meghallgatása során a felperes azon előadását alátámasztóan nyilatkozott, hogy 2006. augusztus 4-én az építmény rendeltetésszerű használatra alkalmas volt, nem merült fel olyan hiányosság, amely azt, illetőleg a beüzemelési eljárás lefolytatását kizárta volna.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a GKT 92/1973. számú állásfoglalásban foglaltak helytálló alkalmazásával vont következtetést arra, hogy a felperes - függetlenül attól, hogy az írásbeli készrejelentés 2006. augusztus 31-i, továbbá nem folytatták le a szerződésben és annak 4. számú mellékletében foglalt eljárást a végszámla benyújtásához - igazolta 2006. augusztus 4-i időponttal a teljesítést, így nem tévedett, amikor az alperes fenti időpontot követő időszakra eső késedelmi kötbérigényét megalapozatlan beszámítási kifogásként elutasította, és a Ptk. 379. § (1) bekezdése szerint esedékessé vált vállalkozói díjtartozás megfizetésére kötelezte.

Tekintettel arra, hogy az alperes fellebbezésében előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak nem fellebbezett részét nem érintve - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, amely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

Budapest, 2009. július 7.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró

